

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

JONSTRUPBOGEN

19DE BIND

1 9 4 2

REDIGERET AF R. C. MORTENSEN

KØBENHAVN
JONSTRUPSAMFUNDETS FORLAG · WILH. THOMSEN
ORDRUPHØJVEJ 24 · CHARLOTTENLUND
1942

BEKENDTGØRELSE FRA BESTYRELSEN

OM AARSMØDE PAA JONSTRUP, KONGENS FØDELS DAG 1942

Dagsorden:

1. Lovændringer. 2. Valg af 3 Styrelsesmedlemmer.

Paa Styrelsesmødet 31. Januar 1942 vedtog man at holde et Aarsmøde paa Jonstrup den 26. September og her foreslaa følgende Ændringer og Tilføjelser til Lovene:

1. Der indføres faste Aarsmøder, som kan holdes paa Jonstrup eller i København og saavidt muligt i August eller September. Aarsmødet er Samfundets almindelige Generalforsamling.
2. Styrelsen udvides til 7 Medlemmer, hvoraf de 6 vælges af Aarsmødet paa 2 Aar og saadan, at der i Aar med ulige Tal vælges 1 Repræsentant for nuværende eller tidligere Lærere paa Jonstrup og 2 Repræsentanter for København og Omegn, — i Aar med lige Tal 1 Repræsentant for København og Omegn og 2 for det øvrige Land; Eleverne paa Jonstrup vælger hvert Aar og for et Aar en Repræsentant af deres Midte.
3. Medlemmer, der er forhindret i at deltage personligt i Aarsmødet, kan deltage i Kandidatopstilling og Afstemning paa følgende Maade: Senest 8 Dage før Mødet indsendes til Styrelsen Forslag til Kandidater. Kandidater, der paa den Maade faar Tilslutning fra mindst 5 Medlemmer, opstilles paa Aarsmødet til Valg sidestillet med Kandidater, foreslaaet af Aarsmødets Deltagere. Ved Afstemning om Kandidaterne medregnes de skriftlige Stemmer, de har faaet ved Kandidatforslagene.
4. Styrelsen kan i Aarbogen fremsætte Forslag til skriftlig Afstemning, hvis Resultat dog skal godkendes paa næste Aarsmøde.
5. Styrelsen støtter Oprettelsen af Lokalkredse, der kan danne Ramme om festligt jonstrupsk Samvær, og stiller Aarbogen til Raadighed for korte Referater.
6. Bliver Forslag til Lovændringen vedtaget paa Mødet, foretages umiddelbart efter Valg af 3 Styrelsesmedlemmer efter de nye Regler. Det er i saa Fald Jørgen Hegelund og P. Andersen, der gaar af. Der skal endelig vælges en Repræsentant for København og Omegn, saadan at Antallet af Styrelsesmedlemmer bliver komplet.

Nærmere Oplysninger om Aarsmødet den 26. September vil fremkomme i »Folkeskolen« og »K. K.«.

P. S. V.
Jørgen Hegelund.

FÆDRELANDSSANG

Viggo Bitsch

Du Land, som frit fra Hedenold du er vor ranket dig i Nord
 og trofast gennem Trængsels Nat os bjerget Sang og Sagaskat og
 Stordaads stærke Tanker og Vismands kloge Ord.

Du Land, som frit fra Hedenold
 har ranket dig i Nord
 og trofast gennem Trængsels Nat
 os bjerget Sang og Sagaskat
 og Stordaads stærke Tanker
 og Vismands kloge Ord.

Du Land, du er vor Odelsgaard
 og Daners dyre Arv,
 og ligger du i Støvet end,
 velan, vi rejser dig igen,
 vi vier dig vor Vilje
 og bygger paa din Tarv.

Vort Land! du bære stærk og stolt
 vor Æt til senest Tid,
 din friske frihedsbaarne Sang
 skal suse gennem Seklers Gang
 om Sønners Daad og Drømme,
 om Evne og om Id.

Otto Christiansen.

K. STEENSEN

Efter et Fotografi fra Oktober 1940.

Født i Veilby ved Aarhus den 30. Oktober 1865. Den 29. Marts 1894 kaldet til Lærer paa Jonstrup Seminarium (Sang, Musik, Skrivning). Afsked 1935.
Død den 13. Februar 1941. (Se iøvrigt Jonstrupbogens Bind 12 og 13.)

STEENSENS JORDEFÆRD

GANSKE vist havde Steensen, der boede paa sin Villa »Steensbo« umiddelbart ved Jonstrup Seminarium, i lang Tid følt sig besværet af et Hjerteonde, men Døden indtraf dog aldeles uventet. Tirsdag den 13. Februar 1941 talte han om Morgenens glad og vel tilmode med sin Hustru, som derefter lige saa vel tilmode forlod Stuen for at tilberede ham en Kop Kaffe, men da hun et Kvarter efter kom tilbage med den, laa han bevidstløs hen, og fem Minutter efter var han død. Da Jonstrupbogens 18de Bind dengang endnu ikke var trykt helt færdig, fik han saaledes aldrig den smukke Hyldest at se, som Viggo Bitsch og Aussig Weiss deri ydede ham. Dagen efter, at Steensen var død, samlede alle Lærerfamilierne med Seminariets Forstander omkring Kisten, der, smykket med Blomster og Kranse fra Seminariet og mange af Omegnens Beboere, stod i Dødsværelset. Inspektør Benzon holdt en Mindetale, i hvilken han fremhævede Steensens fremragende Egenskaber som Kollega og som Menneske, og idet han afsluttede Talen med Ordene: »Han var et elskeligt Menneske!« havde han udtalt en Dom, Alle vil kunne underskrive. Kisten blev nu baaret ud paa Veien, hvor Elever fra Semariet havde taget Opstilling. De sang her den gamle Dagvises sidste Vers: »Saa reiser vi til vort Fædreland«, og derefter satte Ligtoget sig i Bevægelse efterfulgt af alle Lærerfamilierne og Eleverne. Lærernes Hustruer havde strøet Gran lige fra Villaens Hoveddør og op til den gamle Møllevei. Ligtoget afsluttedes med en Bil, hvori Fru Steensen sad tilligemed nogle af sine nærmeste Slægtninge. Da Toget gjorde Holdt lige ved Mølleveien, skilte alle Følgets Deltagere sig ud til begge Sider af Veien, dannede Spalier og stod med blottede Hoveder, mens Kisten og den efterfølgende Bil kørte videre. Saa smukt hilste Seminariet Farvel til sin fordums Lærer. Kisten førtes til det saakaldte Søndermark Kremato-

rium, og her samlede i Henhold til de i Berlingske Tidende, Nationaltidende og Politiken indrykkede Dødsannoncer Tirsdag den 18. Februar en anseelig Mængde, der havde trodset det forrygende Snefog for at kunne vise den afholdte Komponist og Sanglærer den sidste Ære. Tilstede var Seminariets Forstander, dets Lærere og en Repræsentant for dets nuværende Elever, og desuden en Mængde af tidligere Aarganges Dimitterende, samt mange af Steensens og hans Hustrus Slægt og Venner og talrige Repræsentanter for Lærer- og Musikorganisationer, saaledes for Exempel: Sanginspektør Emborg, Førstelærer Kofoed (som Repræsentant for Sjællands Folkekor), Direktør Ravn Jonsen, der mødte baade som Kodas Repræsentant og som personlig Ven, Direktør — forhenværende Minister — Hassing Jørgensen, Forlagskonsulent A. Thru-Møller som Repræsentant for Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag, og vel flere Andre.

Kisten var dækket af et Dannebrogflag, hvorpaa der var lagt en Buket Callaer. At nævne alle de signerede Kranse er ugørligt: Jonstrup Seminarium, Jonstrupsamfundet, Jonstrups Elever, Sjællands Folkekor, Det Gyldendalske Forlag, Wilhelm Hansens Musikforlag, Koda, Dansk Komponistforening, Jonstrupperne ved Bispebjerg Skole, Jonstrupperne ved Hvidovre Skole, »Klassen fra 1915 til 1918« og saaledes videre.

Steensen havde ønsket, at Organist P. Holme Hansen (dimitteret 1908), Lærer i Lestrup, maatte spille Orgelet under Høitideligheden, og at Steensens egne Kompositioner »Sorg« og »Sørgemarche« maatte blive spillede, og saaledes blev det. Forud for Høitideligheden spilledes »Sorg«, og derefter sang man under Orgellets ledelse Charles Gandrups »Lykken er ikke Gods eller Guld, Lykken er ikke Storhed og Ære«. Herpaa fulgte en Tale af Pastor *Lindskov Christiansen* fra Værløse. Han gik ud fra Steensens Yndlingsmorgensang »Altid freidig, naar Du gaar Veie, Gud tør kende«, og fremhævede iøvrigt den Indsats, Afdøde havde gjort baade som Pædagog og som Komponist. Hans Musik var i Harmoni med den ædle danske og i Modstrid til den udefra kommende Musik, der en Tid truede den hjemlige. Taleren priste Steensens milde og venlige Sind og skildrede ham som en Mand uden Svig, en Mand, der ingen

Fjender kunde have, thi han ønskede altid kun at vise Godhed mod Alle. Der var mellem Forstander Bredstrup og Steensen et dybt Venskab, i hvilket de delte mange Glæder og Sorger. Det var i Overensstemmelse hermed Steensens Ønske, at Bredstrup skulde tale over ham ved Begravelsen, men dette Ønske fik han jo ikke opfyldt.

Derpaa sang man Chr. Richardts »Altid freidig«, og forhenværende Seminarielærer *Fr. Johansen* skildrede nu sin Kollega som den benaadede Musikkens Mester, der med levende Interesse gik til sit Arbeide. Johansen bragte ham Seminariets og Kollegaernes Tak og specielt sin egen for fyrretyve Aars Samarbeide og for trofast Venskab gennem de mange Aar. Tilsidst talte Skoleinspektør *Lerche*, København (dimitteret 1913):

»Alle gamle Jonstruppere, som i Dag er samlet ved Steensens Baare, vilde føle det underlig tomt, hvis der ikke kom til at lyde en Tak fra gamle Elever for alt, hvad Hr. Steensen har været for Jonstrup og for os — en Tak til den dygtige og afholdte Lærer og ikke mindst en Tak til *Mennesket* Steensen. Det er vel naturligt, at alle de Elever, der havde særlige Anlæg for Sang og Musik, har følt sig stærkest knyttet til Steensen og gennem hans Undervisning faaet rige Impulser, som de senere har kunet frugtbar gøre i deres Gerning, og det er vel ogsaa sandsynligt, at de bedre har lært Kunstneren i ham at kende end vi andre, der kun var mangelfuldt udrustet netop i hans Fag. Til Gengæld har vi maaske i højere Grad lært *Mennesket* Steensen at kende, thi han havde en sjælden Evne til netop overfor os at vise Forstaaelse, Venlighed og Hjælpsomhed. Han fulgte alle Elever med Interesse, baade mens de var paa Jonstrup og i Aarene bagefter, og faldt vor Vej forbi Jonstrup, vidste vi, at vi var velkomne i hans og Fru Steensens smukke og gæstfrie Hjem.

Gennem Jonstrup-Samfundet skal der i Dag lyde en Tak fra hans gamle Elever til Læreren, Kunstneren og Mennesket Steensen. For os alle staar han som den fine, noble og hjertevarme Mand, i hvem det pædagogiske, kunstneriske og menneskelige saa harmonisk var forenet. Vi vil i Ærbødighed og Taknemmelighed bevare Mindet om ham.«

Derpaa spillede P. Holme Hansen med gribende Virkning

Steensens »Sørgemarche«, og mens man sang »Deilig er Jorden« sænkedes Kisten, hvorpaa Steensens Brodersøn, Orlogskaptain Steensen, bad Alle om at modtage Fru Steensens Tak for den store Deltagelse.

Hermed var Høitideligheden forbi. Fredag den 21. Februar kørte saa Fru Steensen og nogle af hendes nærmeste Slægtninge ind til Krematoriet efter Urnen, som de førte til Familiegravstedet paa Maaløv Kirkegaard, hvor Lærer Munck, da Urnen var nedsat, bad Fadervor og saaledes afsluttede de til Steensens Jordefærd knyttede Høitideligheder.

K. STEENSEN

Fotograferet ca. 1920 paa Seminariets Musiksal af H. Svegaard Petersen
(dengang Elev paa Seminarieret).

RUDOLPH BENZONS AFSKED MED JONSTRUP

I.

SEMINARIETS Dimissionshøitidelighed havde i 1941 et særligt Præg, idet man dertil knyttede en Afskedsfest for *Rudolph Benzon*, der i 45 Aar havde været Seminariets og Øvelsesskolens Lærer og dertil siden 1905 Seminariets Inspektør. Han havde søgt Afsked fra den 1ste August at regne, idet han hellere vilde forlade sit Arbeide ved Skoleaarets Slutning end forlade det midt i næste Skoleaar, hvad han vilde blive nødt til, dersom han havde benyttet den Ret, Loven giver, nemlig at sidde i Embedet, indtil den 70de Fødselsdag, den 5te Januar 1942, var overstaaet.

Dimissionshøitideligheden fandt Sted den 28de Mai, og vel var der altsaa endnu 2 Maaneder til Undervisningsaarets Slutning, men det var alligevel naturligt at vælge den Dag til Benzons Afskedsfest, eftersom den efterfølgende Rest af Undervisningsaaret vilde blive optaget af Klasseexaminer og Sommerferiedage. Naturligvis havde Dagens særlige Karakter bevirket, at en usædvanlig talrig og repræsentativ Forsamling var kommen tilstede, og navnlig saa man mange af Jonstrups forhenværende Elever. Under Dimissionshøitideligheden, der afsluttedes paa traditionel Vis derved, at Forstanderen overrakte Dimittenderne deres Examensbeviser, henvendte Forstander Georg Christensen sig ogsaa til Benzon, der i saa mange Aar havde nedlagt et stort Arbeide i Seminariets Tjeneste, og derefter talte Ministeriets Konsulent i Folkeskole- og Seminareriesager *F. Kaalund Jørgensen* saaledes:

»Det er en af vor Seminarieverdens mest særprægede Personligheder, der nu falder for Aldersgrænsen, en Mand, der har virket i Læreruddannelsens Tjeneste i 45 Aar og altsaa har

RUDOLPH BENZON

Efter et Fotografi fra December 1941.

Født den 5. Januar 1872. Dimitteret fra Jonstrup Seminarium 1893.

Lærer ved Øvelsesskolen paa Jonstrup 1896.

Inspektør 1905. Afsked 1941.

været med til at give et halvt Hundrede Aargange eller circa 1300 Dimittender Form og Indhold til Lærergerningen i Folkeskolen.

Rudolph Benzon blev dimitteret fra Jonstrup Statsseminarium i 1893. Han er uddannet under den gamle Seminarielov, ikke den forrige, den, der saa Lyset i det moderate Forligsaar 1894, men den, der hørte til den store Reformtid i 50'rne, Seminarieloven af 1857 fra Liberalismens Gennembrud. Dette er betegnende for ham, Frihedsmand som han er, præget af det 19. Aarh.s store Tanke om Frihed for den individuelle Udvikling og Indsats. Han kom til at virke under Moderationens Seminarielov, der traadte i Kraft i Slutningen af 90'rne, netop som han fik sin Virksomhed paa Jonstrup, og under den kom han til at øve sin Manddomsgerning, hvorefter han naaede at faa Foden ind i det forjættede Land og fik 10 Aar under den Borgbjergske Seminarielov af 1930. Han har saaledes gjort Rejsen med under 3 Seminarielove, omspændende 3 Synspunkter: Liberalismens efter Junigrundloven, den politiske Forligstemning i 1894 og de moderne Skoletankers, Arbejdsskolens Seminarielov, der indledte 30'rnas store Reformtid. Han har kunnet tage denne Situation, fordi han er Frihedsmand, interesseret Skolemand og en Mand med Humor. Det selvstændige Arbejde fra Elevernes Side, der som en rød Traad slynger sig igennem de nyeste Reformers, paa Seminarierne kaldt Speciallæsning og Aarsarbejder, i Folkeskolen betegnet som Emneprincipper, fik fra ham ikke alene en loyal Støtte, men ogsaa Opmuntring. Jeg husker, hvorledes han ved Praktiklærernes Aarsmøde engang fuld af Humør sammenlignede Emneundervisningen med et dansk Smørrebrødsbord. Lige saa tillokkende og appetitvækkende som dette er, sagde han, lige saa interessevirkende er en Emnebehandling i Skolens daglige Arbejde. Den centrale Plads, som denne Arbejdsform gav *Skrivningen* og skriftlige Arbejder i det hele, havde hans Sympati. Hans Humor gav alle hans Bidrag i den pædagogiske Diskussion en særlig Charme.

Men hele hans Praktikvejledning var i øvrigt præget af Realitetssans og Tilpasningsevne. Under mere beskedne Kaar end vist ved noget andet Seminarium med Hensyn til Øvelsesskole

forstod han at faa noget ud af Arbejdet. Jeg kan ved denne Afsked røbe, at Censorerne netop i Aar med særlig Varme har fremhævet det lødige Arbejde og smukke Resultat, Dimittenderne fra Jonstrup viste ved Prøven i Praktik.

Som Kollega har han betydet meget. Han var det humørfyldte Element ved Fagmøderne, altid tillige saglig og positiv midt i Humoren. Han hører derfor til de Seminariepersonligheder, der vil blive husket, han er ikke et Dusinmenneske, men en Individualist, som Jonstruptraditionerne har en hel Række af. Der vil leve vandrende Anekdoter om ham ganske som om mange af de andre, der her har haft deres Gerning.

For denne livslange Tjeneste i dansk Seminarieuddannelse og dens vidtforgreneede Virkninger rundt i vore 4000 Folkeskoler er der Grund til at være ham taknemlig. Der skal i Dag lyde en Tak til Inspektør Benzon for sagkyndig Indsats og for den danske Humor, som han har indplantet i sine Elever. Paa begge Felter har han bidraget til at udbygge vor folkelige Egenart, højnet Kvaliteten og styrket vort Værn; thi Kvalitetsarbejde og vort danske Vid er vort Panser mod al Forlorenhed og Dilettanteri. Det er gennem Formidlere som Rudolph Benzon, at Kvalitetspræget fæstnes i den danske Folkeskole og det danske Folk.«

Derpaa fremtraadte Gaardeier *Peter Olsen* (Paradisgaarden) som Repræsentant for Øvelsesskolens Forældrereds og talte saaledes:

Som en af Jonstrups Skoledistrikts Beboere vil jeg gerne sige Herr Benzon Tak for de Aar, han har virket ved Børneskolen. Jeg har ganske vist ikke selv gaaet i Skole her, men mine 4 Børn og 7 af mine Søskende har faaet deres Skoleundervisning hos Herr Benzon i den Aarrække, han har været ved Børneskolen. Det er mig en overordentlig stor Glæde at kunne sige, at baade mine Børn og mine Søskende har været glade og haft godt Udbytte af Undervisningen i deres Skoletid. Altid har der været et godt Samarbejde mellem Herr Benzon og Børnene; jeg har aldrig hørt, de var kede af at komme i Skole, ja jeg har endda været ude for, at mine egne, for nogle Aar siden, da der var Mund- og Klovesyge i min Besætning, og Dyrslægen sagde, at Børnene ikke maatte gaa i Skole i tre Uger,

gav sig til at brøle, hvilket jeg mener maa tages som et Tegn paa, at Læreren har haft Forstaaelse af at faa Børnenes Interesse vakt. Jeg har ofte hørt mine Søkende tale med deres Skolekammerater om Herr Benzon som Fortæller og om hans Oplæsningstimer, som har været dem en sand Oplevelse, hvorpaa de har levet gennem Aarene. Jeg ved ogsaa, at Herr Benzon for en Del Aar siden var inde paa, at der ved Seminariet burde oprettes en Mellem- og Realskole, og var det blevet saaledes, var der sikkert aldrig kommen til at mangle Børn i Øvelsesskolen. Fra 1900 til 1910 søgtes Øvelsesskolen foruden af Børn i Skoledistriktet ogsaa af Børn fra Omegnens Byer som Værløse, Knardrup, Sørup, Maaløv, ja endog Smørum, trods de lange Veie, de havde at gaa, men da saa Mellem- og Realskolerne kom i Ballerup, Farum og Bagsværd, var det, at Øvelsesskolens Børneantal sank. Havde man paa højere Steder lyttet til Herr Benzons Ord, havde det sikkert gaaet anderledes. Jeg ser kun med Beklagelse, at Beboerne i Omegnen ikke udnytter Øvelsesskolen og Seminariet mere, end de gør.

Med disse Par Ord vil jeg ønske, at Øvelsesskolen stadig maa have lige saa dygtige Lærerkrafter i den kommende Tid, som Herr Benzon har været for den i de forløbne 45 Aar.

Herefter tog *Benzon* under megen Opmærksomhed Ordet:

»I August 1896 holdt Seminarielærer Johansen, cand. mag. J. J. Nielsen og jeg vort Indtog paa Jonstrup Seminarium. Aaret i Forvejen var Forstander Bredstrup og Musiklærer Steensen kommet hertil. Det var saaledes fem yngre Mænd, der afløste de gamle Lærere: Provst Tidemand, Carl Mortensen, Hans Mortensen og Beyerholm, der for de nuværende Elever staar som Væsener, der hører Oldtiden til. Kun Seminarielærer Lunddahl fortsatte som Bindeled mellem den ældste og den nyopdannede Tid. Der har hverken før eller senere fundet en saa radikal Ændring Sted af Jonstrups Fysiognomi. Det gamle var forbigangent — alt var blevet nyt.

Og nu staar jeg her i Dag som den sidste Repræsentant for den Tids Jonstrup, parat til den 1. August — 45 Aarsdagen for min Ansættelse — at flytte til Frederiksberg, alle gamle »Eme-ritusser«s Eldorado.

Jeg undres over, at jeg har haft min Gerning her i mere end

en Trediedel af de 132 Aar, Jonstrup har eksisteret her paa Stedet som Seminarium, og begriber ikke, hvor den Tid er blevet af. I Samklang med gamle Brorsons Erfaring, at »trange Tider langsomt skrider«, har jeg haft den Lykke at mærke, at de lyse Tider gaar med raske Fjed. Og den dybere Aarsag hertil er denne, at den stadigt strømmende og bestandigt veksellende Strøm af Ungdom paa Seminariet og i Øvelsesskolen har haft en saa inciterende Indflydelse paa mit Sind, at den har hjulpet til at holde det ungt. Om det ogsaa har bevirket, at jeg er saa ung i Skindet, som mange beskylder mig for at være, tør jeg ikke sige; men jeg faar nu god Tid til at stille mig til Disposition som Forsøgskanin hos en moderne Psykolog for at faa konstateret, om aandeligt Velbefindende kan paavirke Ens legemlige Konstitution. Det omvendte, at legemlige Ska-vanker virker nedbrydende paa Sjælelivet, er jo almindeligt. Een Ting er i hvert Fald sikker: Det har været en stor Lykke for mig, at jeg har haft min Livsgerning blandt saa megen Ungdom.

I de sidste Aar har Jonstrup, som da jeg kom hertil, atter skiftet Fysiognomi: Historien har gentaget sig: Nye og yngre Ansigter har afløst de gamle. Syv Kolleger er døde, sidst Steensen. Metoder og Systemer har skiftet med Personerne, og *mit* Ansigt passer ikke længere i Ensemblet. Ogsaa udenfor Murene er der sket store Forandringer: Den idylliske Ro, Fred og Stillehed, der kendetegnede det gamle Jonstrup, afløstes af Uro og Larm fra den Dag, da Staten i sin Visdom lagde en Flyverleir som Nabo til et Statsseminarium. Man maatte hellere have lagt den i Nærheden af Døvstummeinstituttet. Men alt dette har bidraget til at gøre mig Afskeden lettere. Det gamle Ord har Ret, at der er Intet saa galt, uden at det er godt for Noget.

For Fremtiden bliver Jonstrup kun et Minde for mig. Men jeg kan flette mig en vidunderlig skøn Mindekrans herude fra. Bunden er Forglemmigejer, det er alle de prægtige Elever fra Seminariet og fra Skolen, jeg har haft i de mange, mange Aar. Og rundt i denne Krans er der stukket flere enkelte Blomster: Forstandere, Kolleger, Pedel, Medhjælperne, der holdt Seminariet rent, Skolekommissionsmedlemmer, Seminariets Læge, Børnenes Forældre, de mange Venner og Bekendte her fra Eg-

nen — kort sagt alle de Mennesker, der har givet Seminariet og Stedet herude dets aandelige Ansigt.

Og saa slatter jeg med et Vers af min gamle Lærer Edvard Lembcke, et Vers, der naturligt rinder mig i Hu i Dag:

Og Aarene de rulle og skifte om paa Jord,
og vore Navne glemmes som Sne, der faldt i Fjor,
og Slægt efter Slægt segner hen paa Nornens Bud,
men hun er saa ung og saa yndig ser hun ud.

Ja, Modersmaalet vil leve, saa længe Danmark bestaar. Og Danmark kan ikke forgaa; det er godt at føle dette netop nu.«

Efter at denne Tale var holdt, sang man: »Dagen gaar med raske Fjed«, og dens Slutningsord: »Lykkeligst at hvile paa er fuldendte Gerning« lød naturligvis i Dagens Anledning som en fornyet Hilsen og Tak til Inspektør Benzon. Derpaa foretog alle Eleverne med Fanen i Spidsen den traditionelle Marche ud til Aphrodites Øie.

II.

Traditionen tro samlede om Aftenen Forstanderen, Lærerne og Dimittenderne med de Elever, der skulde fortsætte deres Ophold paa Seminariet, men desuden var der denne Gang mødt en Del tidligere Elever, og Inspektør Benzon var ganske naturligt dette Aar fuldt saa meget Midtpunktet som Dimittenderne var det. Ved det i Gymnastiksalen dækkede festligt arrangerede Kaffebord rettede Dimittendernes Repræsentant, *Halfdan Hessilt*, følgende Ord til Inspektør Benzon:

Saa er der atter et Hold, der skal sige Jonstrup Farvel. Vi var fra Begyndelsen egentlig 24; men een faldt fra. Alligevel opnaaedes det, at der blev 24, der skulde dimitteres i Aar; thi den 24'de eller den første, i alt Fald den, der gjorde Udslaget til, at Tallet blev rundet af til 24, det var Dem, Herr Inspektør Benzon.

Min Klasse har levet i 4 Aar her paa Jonstrup sammen med Dem og lært Dem at kende i Deres Arbejde, lært at nyde Godt af Deres Viden og Kunnen og af Deres Dygtighed og virkelig følt, at her var en Mand, vi kunde lære noget af, noget der vilde faa Betydning for den Gerning, vi gaar ind til. —

Vi er samlet her for at tage Afsked med Jonstrup; men ogsaa for at bringe en Tak for de Værdier, vi har modtaget. og som Borgens Sønner siger vi nu en særskilt Tak til Dem, Herr Benzon, fordi De stod og staar som Værner »om Jonstrups Minder, der ej maa dø«.

Der er efterhaanden sket store Forandringer paa Jonstrup; men er end mangt og meget forandret i Tidens Løb, saa har De forstaaet at bevare Forbindelsen mellem Fortid og Nutid paa en saadan Maade, at der stadig findes Noget af den Aand, der giver Udtryk for, at det at være Jonstrupper, forpligter. Ikke blot vi men ogsaa mange Elever af de ældre Aargange siger Dem Tak, fordi De i over en Menneskealder har værnet om Jonstrupperaanden.

Vi forstaar, at der for Dem, Herr Benzon, over denne Time maa være et Skær af Vemod, denne Blanding af Lyst- og Ulystfølelse, og vi forstaar, at det maa være svært at tage Afsked med sin Manddomsgerning; men vi forstaar ogsaa, at det maa være lykkeligt for en gammel Skolemester at se sig omgivet af en Skare gamle og nuværende Elever, fra hvem der lyder Dem en dybtfølt Tak i Møde.

Fra Gedser til Skagen, fra Vesterhavets brusende Vande til Klippeøen i Øst er der gamle Elever, som sender Dem en venlig Tanke og en dyb Tak for, hvad De betød for dem. I denne Tak ligger der et Bevis for, at Deres Gerning har baaret Frugt, og at Deres Liv har faaet Indhold gennem den Indsats, De har ydet i dansk Seminarievirksomhed.

Lad mig til den Tak, der her lyder til Dem fra Seminariets nuværende Elever. føie et Ønske om, at De stadig maa bevare Deres smittende Humør, Deres ungdommelige Lyssind, og at De maa kunne videreføre de Interesser, som Arbejdet her kun har givet Dem saa knap en Tid til. — Tak!!!

Derefter overrakte Taleren Inspektør Benzon en meget smuk Sølv-Cigarkasse og en Sølvlysestage.

Det gik livligt til med Taler af Skoleinspektør Illemann (København), Lærer Daugaard Petersen (Strø), Seminarielærerne Kejser og Hauch og desuden nogle af Seminariets Elever. Til sidst takkede Inspektør Benzon for den store Hyldest, der idag var vist ham fra alle Sider, og for den smukke Afskedsgave,

man havde overrakt ham. Festen sluttede med Afsyngelsen af Jonstrupelevernes gamle Nationalsang: »Og hør du gamle, gamle Borger«.

III.

Tanken om at supplere de paa Jonstrup foretagne Festligheder for Inspektør Benzon med en Fest i København er aabenbart opstaaet omtrent samtidigt hos Flere, og Jonstrupsamfundets Bestyrelse, der fulgte Begivenhedernes Gang, vedtog at lade københavnske Forenings-Medlemmer tage sig af Sagen. Lerche, der er Bestyrelsesmedlem, og Boolsen, der er en øvet Festarrangør, ringede derpaa til en Del Jonstruppere for at forhandle med dem, og den 28. August samledes saa 15 af Benzons forhenværende Elever hos Boolsen i Stevnsgades Skole. Her enedes man om at danne et Festudvalg med Boolsen, Blomquist, Viktor Pedersen og Wilh. Thomsen som Medlemmer og at udstede et Opraab, som ogsaa Andre end de 15 Tilstedeværende skulde underskrive, og saaledes fremkom da i »Folkeskolen« den 4. September og i »Københavns Kommuneskole« den 5. September en af forhenværende Seminarielærer Johansen og 24 forhenværende Elever underskrevet Indbydelse til at møde Lørdag den 27. September paa Stevnsgades Skole for at hylde Benzon ved en særlig Afskedsfest. Her mødte saa til den berammede Tid circa 60 Deltagere, og naturligvis havde Inspektør Boolsen, den øvede og geniale Festarrangør, lagt Alt lige saa godt tilrette, som da han for 8 Aar siden i samme Skole havde tilrettelagt den Afskedsfest, man dengang holdt for Stig Bredstrup. Efterat Boolsen fornøieligt og muntert havde budt Forsamlingen Velkommen, gav han Ordet til Aftenens Hovedtaler, Jonstrupsamfundets Formand, Førstelærer Hegelund:

Kære Herr Benzon! Det var med Vemod, at Deres gamle Elever hørte eller læste, at nu skulde »Spektus« gaa — nu var det Alvor! Det vakte Vemod hos Elever af alle Aargange fra de 45 Aar, De har virket paa Jonstrup, men ikke mindst hos Elever af Aargangene fra Stig Bredstrups Tid, fordi De jo er den sidste af den Tids gamle Lærere, der nu forlader Jonstrup.

Det er derfor naturligt, at gamle Elever har ønsket at samles

med Dem til Fest i Aften. De har givet os gode Minder, og vi føler Trang til at sige Dem Tak for, hvad De har været for os som Lærer, og for det levende og muntre Islet i vore Jonstrupminder, De gav os som »Spektus«!

Allerførst siger vi Dem Tak for alt det værdifulde, De gav os som *Lærer*.

Vi mødte i Dem den fødte Lærer, altid veloplagt og i Form og med sikkert og fast Tag i Deres Elever, enten De saa i en Skolestue stod overfor Børn eller overfor os Unge.

Vi glemmer aldrig Deres Skrivetimer. Det er Faa givet at kunne *gøre noget for mere lyrisk anlagte Naturer saa dødkedeligt som en Skrivetime til en Fest. De gjorde det! Og naar vi for ikke længe siden i »Folkeskolen« læste Deres Artikel om Skriveundervisning, saa lyste den for os af den samme muntre og levende Fagglæde som den, vi mødte hos Dem — for nu saa længe siden.

Og saa var De en uforlignelig god Praktiklærer.

Hvad De fik ud af det, trods den daværende Seminarieordnings snævre Rammer og med en lille Børneskole — er beundringsværdigt.

Det, vi mødte hos Dem i Fællespraktik som i Timerne i Børneskolen, var fast Plan, Orden og Klarhed og Evnen til at gøre Problemerne lette og simple. Jeg talte i Søndags med en af de mange derude, der gerne havde været med i Aften, om det havde været ham muligt. Han sagde: Jeg glemmer aldrig en Time i Regnepraktik hos Benzon. Jeg var kørt fast i en Opgave. Saa fik jeg det Raad: Begynd igen, brug andre Eksempler og vælg saa ganske smaa Tal! — Det er jeg ofte i min Regneundervisning siden kommet til at tænke paa.

Kære Herr Benzon! Der var dengang ikke noget, der hed Undervisning i Børnepsykologi. Naar en Del af os har klaret os saa skikkeligt ude i Livet endda, saa er det vel nok, fordi vi kunde lide Børn og klarede os med lidt sund Fornuft og en Smule heldig Intuition nu og da, men det er ogsaa, fordi De i Deres Praktiktimer gav os et uforglemmeligt Indtryk af, hvad munter Veloplagthed betyder for at sætte Alt i rigtig Gænge, og fordi De lærte os at begynde — — med de smaa Tal! Og det skal De have Tak for!

Dernæst siger vi Dem Tak for alt det værdifulde, De som »Spektus« gav os, thi De var jo ikke blot vor Lærer, men ogsaa vor Inspektør. Ogsaa det gjorde De godt! Og ikke mindst i dette Forhold mærkede vi Deres levende, hjertelige og forstaaende Indstilling overfor os Unge. Det var sikkert ikke altid let baade at være Lærer og desuden paa den store Kostskole være den Mand, der skulde have Føling med Elevernes Færden udenfor Undervisningstimerne. Men, hvor De — klog, taktfuld og elskelig — ogsaa her var den store Pædagog, der mestrede de smaa og diskrete Midlers fine Kunst, den, som fik sit fornemste Udtryk i den specielt Benzonske Replik! En Fløj i Borgen var i en vis Periode »berygtet« for uroligt Nattesæde med larmende Diskussioner og uberegnelige Paafund. En Lørdag var en Del af Beboerne taget til København. Paa en aftenlig Runde konstaterede da Spektus:

»Naa, de er borte, ja saa ved vi, at vi alle faar en rolig Nat!« Spekti Vid og tørre, underfundige Lune var jo berømt. En vis Elev var et Unikum af Vid, elegant Slagfærdighed og en til Uforskammethed grænsende Respektløshed; men der var Een, der kunde lamme ham med en lige saa elegant og træfsikker Fleuret: Den Benzonske Replik havde han Respekt for, og den havde hans dybeste Beundring.

Et Kapitel for sig er »Spektus« som faderligt Forsyn for Syge og Lidende. Adskillige af disse vil tænke paa Dem Hr. Benzon med megen Taknemmelighed. Desværre har jeg ikke personlig været ude for alvorlige Oplevelser af den Art paa Jonstrup; Andre vil kunne supplere mig her.

Kære Hr. Benzon! — Deres gode Humør, Deres tørre Lune, der vel kunde dølgge, men altid lod ane Deres hjertelige Medhu med os; det er en lys og munter Tone i vore Jonstrupminder, de Minder, der ej skal dø. Ogsaa for denne Tone, for Deres Kærlighed til vor Ungdom siger vi Dem i Aften Tak.

— — —

Men alt dette hænger jo nøje sammen med, at De selv engang var Elev paa Jonstrup, at De aldrig glemte Deres Ungdom her og derfor altid blev ved med at være den unge Jonstrupper. De har nu »gjort« Jonstrup noget grundigere end vi andre. De

lod Dem først endelig dimittere i Sommer efter at have suppleret Deres Elevtid med 45 Aars Lærergerning paa samme Sted. De har gjort det usandsynlige til en Kendsgerning ved Deres eventyrligt lange Jonstrupiat, der gennem 4 Forstanderregentskaber naar tilbage til fjerne Tider, som endnu lever i sære Sagn. De er derved blevet Personliggørelsen af den levende Tradition, der forbinder Jonstrups Fortid og Nutid. — Derfor — og for Deres Trofasthed som Jonstrupper og Deres Kærlighed til Jonstrup har Jonstrupsamfundet ønsket at hædre Dem ved at udnævne Dem til Æresmedlem.

Idet jeg paa Jonstrupsamfundets Vegne ønsker alt Godt for Dem og Deres Familie i de Aar, der kommer, overrækker jeg Dem herved Diplomet, Deres endelige Dimissionsbevis, udstedt af »den allerhøjeste Kommission«.

Og medens Diplomet, et kaligrafisk Mesterværk udført paa hollandsk Bøttepapir, blev højtideligt overrakt Hr. Benzon, udløstes Stemningen i Leveraab for det nye Æresmedlem, og man sang »Den gamle Borger«.

Ved Kaffen og Punschen var Talernes lange Række en Kavalgade af muntre Minder, men ogsaa af stiltfærdige og hjertelige Vidnesbyrd om, hvad Inspektør Benzon som Lærer og Menneske har betydet for den enkelte.

For Fru Benzon og Frk. Inger Benzon talte Inspektør Lerche: Vi ved alle, hvorfra Hr. Benzon hentede sin straalende Munterhed og sit gode Humør.

En meget smuk Hilsen fra Seminarielærer Johansen blev oplæst, ligeledes en lang Række Telegrammer fra gamle Elever.

To gode Sange var skrevet til Festen. Og Jonstrup blev hyl-det. Seminarielærer Kejser, der er den ældste af de Jonstruplærere, der nu personliggør Forbindelsen mellem det nyere Jonstrup og det nyeste, talte om denne Forbindelse, og Overlærer H. P. Hansen, Storehede (Roskilde), udtalte Forventningen om, at man fra Benzons Haand maatte faa værdifulde Bidrag til Jonstrups Historie.

En Tanke, der kom stærkt frem, og først var bleven udtalt af Benzon var, at Jonstrupsamfundet burde udbygges med en særlig Københavnskreds, der jævnligt kunde afholde Møder. Iøvrigt faldt det naturligt at drøfte Ønsker ogsaa med Hensyn

til Foreningens Love, ligesom man i det Hele taget havde stort Udbytte af den kammeratlige Stemning, der beherskede Forsamlingen. Sluttelig fik Dagens Hædersgæst Ordet. Bevæget takkede Inspektør Benzon for den smukke Fest, og han hilste Jonstrup med en Hyldest til Hans Majestæt Kongen, der skal have Æren for, at Jonstrup i dette Øjeblik stadig er — Jonstrup! En Hyldest, hvortil Forsamlingen sluttede sig med et nifoldigt Hurra!

★

De to Sange, der blev afsungne under Festligheden, hid-sættes her:

1.

(Melodi: En Skaal for det blinkende Søernes Baand.)

Nu gik saa den sidste af Fortidens Stab,
halvfemsernes kraftige Stamme.
Den sidste Snes Aar meldte Tab efter Tab,
men Benzon var stadigvæk den samme.
Og skiftede Jonstrup i nogen Grad Kulør,
det rokked ej ved vores gamle Inspektør.
Smil bag Brillerglas — skønt Tungen tit var hvas,
støt i samme Spor — med begge Ben paa Jord.
Blev Kursen en ny, og gav Brydninger Gny,
var Benzon det faste paa Jonstrup.

Vi husker ham grant som en mild Inspektør,
der tog sig af de rævende Stakler;
naar Feberen plaged en slig Desertør,
saa gjorde han bestandig Mirakler.
Og var der lidt Uro i Elevernes Flok,
naar Spirestalden gik en Aftenstund amok,
blot et Spektusblik — en lille rap Replik,
Stemningen blev mat — og der blev sagt Godnat,
og vi Kl. tolv gav os Søvn i Vold,
da Benzon han vaaged over Jonstrup.

Tit Spirerne skrev en forfærdelig Klo,
skønt selv de det modsatte troede;
men Benzon det tog med en knusende Ro
og brugte blot sin kendte Metode.
Med Bogstaver smalle og med Henstreger skraa,
det faldt ham let at faa en Smule Skik derpaa.
Aldrig før var set — saa flot et Alfabet;
Skrift saa græsselig — blev næsten læselig.
Paa mangan en Egn man nu priser sin Degn
for Skriften, som han lærte paa Jonstrup.

Hvor mangan Elev har ej gaaet og troet,
han mestrede Pædagogikken,
indtil han en Dag paa Musiksalen stod
og prøvede Fællespraktikken.
Saa vaklede han som et Nybegynderføl,
men Benzon bragte ham igen paa rette Køl.
Hver en Debutant — omsider Formen fandt;
Benzons sikre Ro — gav atter Haab og Tro.
Var Faget end svært, fik de fleste dog lært
Praktikken hos Benzon paa Jonstrup.

Han gav os en Ballast, der støtted iblandt
i Timer med tungnemme Poder;
trods alle moderne Systemer vi fandt
Værdier i Benzons Metoder.
Og naar han i Aar nu fra Jonstrup takker af,
en Tak skal der da lyde for hans Arbejdsdag.
Tak for stadig Flid — for godt Humør og Vid.
Tak for Venlighed — naar vi kom til Dem ned.
Vi ved det bestemt, at det ikke bli'r glemmt,
hvad De har betydet for Jonstrup.

2.

EN VISE TIL SLUT

(Melodi: Gorm den Gamle sad i Hallen.)

Glemte er Hverdagslivets Sorger,
naar den gode, gamle Borger
sidde kan ved Gildesbordet,
hvor man skiftevis ta'r Ordet,
øser ud med Aand og Vid
Minder fra ens Jonstrupetid,
lysende med fordums Glans
som vort Blus ved Sankte Hans.

Naar den gamle Borger fester,
inviterer Hædersgæster,
straks paa Stemningen man mærker
Jonstrupaandens Underværker,
hvor man knytter nye Baand,
trykker Kammeraters Haand,
føler, der er gemt heri
alt vort Samværs Trylleri.

Tak, fordi I vilde samle
Borgens Sønner, unge, gamle,
for at fejre gamle Spectus
med saa flot og smuk en Gestus.
Tak er kun et lille Ord,
men kan rumme Dybde stor,
naar den strømmer fra et Sind,
hvor man bragte Glæde ind.

Tak til Jonstrupsamfunds Styre,
Tak til dem, der havde Hyre
med at ordne alt i Aften:
festligt Bord med Druesaften.
Tak til hver en fremmødt Gæst,
som har baaret denne Fest.
Tak dem, før vi gaar herfra
med et Jonstrupper-Hurra!

spectus, ∴ Rudolph Benzon.

O. KEJSER

DA Forstander Georg Christensen ved Skoleaarets Begyndelse efter Sommerferien 1941 bød Velkommen til Øvelsesskolens nye Leder, Inspektør Rudolph Benzons Eftermand, den fra Haderslev Seminariums Øvelsesskole overflyttede Johannes Reiff, fremhævede han tillige Betydningen af, at O. Kejser nu i 25 Aar havde været Lærer paa Jonstrup, og den 6. September blev Herr Kejser hyldet ved en Festlighed, hvortil Lærerfamilierne havde indbudt ham og hans Frue.

Olaf Martin Kejser, hvis Fader først var Lærer i Kalundborg og derefter Manufakturgrosserer i København, er født paa Københavns Vesterbro den 25. August 1875 og kom ind i Schneekloths Skoles (paa Værnedamsvei) Realafdeling, hvorfra han tog Præliminærexamen. Faderen ønskede, at Sønnen skulde overtage hans Forretning og anbragte ham derfor i denne, men det havde allerede i Skoletiden været den unge Kejsers Ønske at studere, og omsider gav Faderen efter for hans Bønner, og han fik saa Studenterexamen som Privatist (ved Lyceum i Nørrefarimagsgade), hvorefter han studerede Theologi og fik Examen 1901. Han havde først tænkt sig at blive Præst, men Forholdene medførte, at han gled ind i en Lærervirksomhed, der skulde vare ved for hele Livet, og da han i 1916 tiltraadte sit Jonstrupske Embede, var han godt kendt med Seminarieundervisning, thi da havde han i 16 Aar virket som Lærer dels for mandlige, dels for kvindelige, Seminarie-Elever. Først var han Vikar i København ved Vesterbros Seminarium, derefter i Vordingborg ved det derværende Seminarium og saa blev han fast Lærer i Silkeborg hos Frøken Theodora Lang. Et Statsseminarium kunde imidlertid byde ham sikrere Kaar end et Privatseminarium, og han var derfor glad ved, at hans Ansøgning om at komme til Jonstrup blev bevilget. I Jonstrupbogens næste Aargang vil man finde anført, hvad der iøvrigt er at sige i Anledning af Jubilæet. Kun de mindre gode pekuniære Forhold, Aarbogen for Tiden lever under, hindrer, at det trykkes allerede nu.

JONSTRUPSAMFUNDETS 1. KLUB-AFTEN

SOM det er angivet paa Side 20 foreslog Inspektør Benzon paa den Fest, der den 28. September blev holdt for ham, at der skulde dannes en særlig Københavnskreds, i hvilken der jævnligt blev holdt Møder. Tanken vandt stærkt Tilslutning og allerede Lørdag den 8. November blev der holdt en »Klub-Aften«. Den var ikke beregnet udelukkende for Medlemmer af Jonstrupsamfundet men tvertimod for alle Jonstruppere (se for Exempel Bladet »Københavns Kommuneskole« 7. November). Klokkeren 19½ mødtes i »Grundtvigs Hus« 35 Jonstruppere, deriblandt 14 af Seminariets *nuværende* Elever, desuden Seminarielærer Kejser og hans Hustru, Lærer Munch fra Maaløv, de Københavnske Inspektører Boolsen og Lerche og Viceinspektør Carl F. L. Petersen samt Jonstrupsamfundets Sekretær Wilh. Thomsen. Ialt var der 35 Deltagere.

Wilh. Thomsen bød Velkommen og gjorde Rede for Anledningen til, at man gjorde dette Klub-Aften-Forsøg.

Et Sexmands-Kor (af Eleverne) sang moderne Sange og en af Eleverne spillede meget dygtigt paa Fløite »Orfeus og Eurydike«. Hertil var der Klaverakkompagnement. Overlærer Sv. Aa. Olsen fra Holmegaardsskolen (i Hvidovre) overbragte Forsamlingen den sørgelige Meddelelse, at den trofaste Jonstrupper og den førende Kraft i Hvidovre Skole, Inspektør C. N. Petersen, var død, og Forsamlingen hædrede i Taushed hans Minde, idet Alle reiste sig.

Inspektør Boolsen læste op af Aakjærs »Af gammel Johannes, hans Bivelskistaari«, og Inspektør Benzon fortalte Træk fra Jonstruplivet.

Sekretær Wilh. Thomsen forelæste nogle af *Piet Heins* Grukvers, og Fløitenisten optraadte nu som Klaverspiller, hvorefter man sang B. Christiansens »Jonstrup Vang, Mindebo« (se Jonstrupbogen, Bind 13), som Sekretær Thomsen havde været saa kulant at omdele. Efter endnu flere Sange sluttede den udmærket fornøielige Sammenkomst med et hjerteligt: Paa Gensyn!

AARET PAA JONSTRUP

FRA AUGUST 1940 TIL AUGUST 1941

A.

SKOLEAARET begyndte Torsdag d. 15. August. For anden Gang i det sidste Tiaar saa det ud, som om vor gamle Skole skulde nedlægges eller flyttes — men ogsaa denne Gang lettede de truende Skyer i sidste Øjeblik.

De nye Spirer blev behørigt modtaget: Man foretog som sædvanlig en Tur ud til Øjet, arrangerede Dusgilde, Spireløb, Spirekamp o. s. v.

1940.

Fredag d. 6. September foregik Frederiksdalturen. Spirerne maatte som sædvanligt prøve deres Haand og Øje ved Forsøg paa med en Sten at træffe et Hul i Ønskebøgens Stamme og maatte øve deres Ben ved at løbe baade ned ad og op ad Skrænten ved Hulsø.

Fredag d. 13. September afsløredes i Vandregangen Mindetavlen for Stig Bredstrup. Se herom i Jonstrupbogen, Bind 18, Side 8—13.

Lørdag d. 21. og Søndag d. 22. September afholdtes der Pokalturnering i Fodbold. Kampene spillede i København, og Blaagaard Seminarium slog allerede i den indledende Kamp Jonstrup ud (2—3). I en Kamp om Søndagen viste Jonstrup sig at være jævnbyrdig med Haslev (1—1), der vandt Pokalen for 1940. I Løbet af Efteraaret er der iøvrigt spillet følgende Kampe: Jonstrup—Maaløv A-Hold 3—1 og 2—2 og Jonstrup—Birkerød Gymnasium 9—3.

Onsdag d. 30. Oktober: Koncert: »De Tre fra Radioen« (Blicher-Hansen, V. Thomsen og Sv. Saaby. — Assistance: Pianisten Palle Alfeld. Populært, underholdende Sangprogram.

Fredag d. 1. November: Foredrag af Tandlæge O. P. Larsen (København): Ernæring og Tandpleje.

Fredag d. 8. November: Foredrag af Kommunalærer Kr. Vester-

- gaard (Søndermarksskolen, Frederiksberg): Markskolen.
- Lørdag d. 16. November: Efteraarsfest. Høj Stemning. Ingen Revue, men god Underholdning.
- Fredag d. 29. November: Overlærer Sv. Aage Olsen (Holme-gaardsskolen, Hvidovre): Foredrag med Lysbilleder: Nyere dansk Malerkunst.
- Mandag d. 2. December: Portnerskifte. (Se Jonstrupbogen, Bind 18, Side 24).
- Tirsdag d. 3. December: Koncert: Kammerkvartetten (Lavard Friisholm, Eivin Andersen, Alf. Pedersen, Fru Liselotte Selbiger). Program: Rosenmüller, Dittersdorf, Couperain.
- Fredag d. 13. December: Lektor F. W. Wendt (Universitetet): De nordiske Rigers økonomiske Forhold 1930—40.
- Tirsdag d. 17. December: Juleauktion til Fordel for Julefesten. Indsamlingen af Emnerne fandt Sted under Musikledsagelse Dagen før.
- Onsdag d. 18. December afholdt Koret under Ledelse af Seminariets Musiklærer E. Boesen Julekoncert i Maaløv Kirke. Fra Seminariet medvirkede desuden forskellige Solister (Sang, Orgel, Violin).
- Fredag d. 20. December: Julefest.

1941.

- Mandag d. 6. Januar: Første Skoledag i det nye Aar.
- Tirsdag d. 7. Januar: Lærerinde, Frk. Hillevi Mattsson (Göteborg) fremviste Lysbilleder fra Sverige og ledsagede dem med Oplæsning af tilsvarende Brudstykker af »Niels Holgersens Rejse«.
- Fredag d. 10. Januar: Svensk Oplæsning ved Rejselektor Ivan Kruckenberg.
- Fredag d. 7. Februar: Koncert: Kongelig Kapelmusikus Charles Senderovitz (Violin) og Pianistinde Ena Schrøder (Klaver). Program: Mozart, Chopin, Kreisler, Wieniawski.
- Torsdag d. 13. Februar afgik fhv. Seminarielærer K. Steensen ved Døden. Dagen efter fulgte Lærere og Elever ham

som en sidste Hilsen fra Jonstrup forbi Borgen, hvorfra Kisten blev ført til Søndermark Krematorium. (Se Side 5).

Lørdag d. 22. Februar: Fastelavnsfest. Huer, Papnæser, Con-fetti, Urtepotteknusning ogsaaavidere.

Tirsdag d. 25. Februar: Foredrag af Professor Hal Koch: Dansk Ungdomssamvirke.

Torsdag d. 13. Marts: Kapelmester Jens Schrøder: Foredrag med Grammofon-Demonstrationer: Musikkens Opgaver i svensk Folkeoplysning.

Fredag d. 14. Marts: 150-Aarsdagen for Aabningen af Seminariet paa Blaagaard. Jubilæet markeredes ved, at Inspektør Benzon efter Morgensangen talte om det gamle Jonstrup. Eleverne fik derefter fri til efter Frokost.

Tirsdag d. 25. Marts: Koncert: Strygekvartetten: Holger Valbjørn, Ejnar Boesen, Kai Christensen og Alf Pedersen. Assistance: Marianne From (Klaver). Program: Mozart, Albioni, Haydn.

Hermed har Musikforeningen siden sin Stiftelse i November 1936 afholdt 19 Koncerter.

Torsdag d. 3. April: Foredrag af Overlæge Geert Jørgensen (Hareskov Kuranstalt): Konstitution og Karakter.

Fra Torsdag d. 19. Juni til Lørdag d. 21. Juni: Optagelsesprøve. Af 26 Aspiranter bestod 13 Prøven. Desuden blev 17 Andre optaget paa Grundlag af Studenterexamen eller andre Examinere.

Dimissionsexamen blev afholdt saaledes:

Tirsdag den 1. April: Gymnastik. Mandag den 7. April: Praktisk Skolegerning. De andre Fag fra Fredag den 2. Mai til Onsdag den 28. Mai. (Se iøvrigt Side 30).

I Forbindelse med Afslutningshøitideligheden den 28. Mai blev der holdt en Afskedsfest for Øvelsesskolens Leder, Inspektør Benzon. (Se Siderne 9—23). Han efterfulgtes for Øvelsesskolens Vedkommende fra den 1. August af Johs. Reiff, hidtil ansat ved Haderslev Seminariums Øvelsesskole, og fra samme Tid overtog Jonstrup Øvelsesskolelærer H. Wolffsen Hvervet

som *Elevhjemmets* Inspektør. Nogen ny Inspektør for *Seminariet* som Helhed blev ikke udnævnt, saa Benzons, der var udnævnt 1905, blev den sidste.

Fra Fru Steensen har Seminariet modtaget en stor Gave bestaaende af en Del Musikalier og 5 Malerier af Ejler Sørensen med Motiver fra Jonstrup. Malerierne er ophængt paa Lærerværelset.

B.

Seminariets og Børneskolens Lærere.

Forstander *Georg Christensen*: Dansk. Psykologi.

O. Kejser: Historie. Bibelfortolkning. Dansk.

Chr. Hauch: Naturhistorie. Geografi. Dansk. Speciallæsning. Timer i Børneskolen.

Otto Lindberg: Gymnastik. Sløid. Timer i Børneskolen.

Axel Rasmussen: Tysk. Kirkehistorie. Pædagogik. Speciallæsning.

E. Boesen: Sang og Musik. Speciallæsning.

G. Schmidt Nielsen: Matematik. Fysik. Speciallæsning.

Johs. Reiff: Leder af Børneskolen. Praktik. Timer i Børneskolen.

H. Wolffsen: Regning. Tegning. Sløid. Skrivning. Timer i Børneskolen.

Frøken *Elisabeth Krog*: Alle Fag i Børneskolens 1ste Klasse og alle i 2den, undtagen Sang og Religion.

V. Laustsen: Engelsk. Timer i Børneskolen.

Egede Schack, Sognepræst i Hvidovre: Troeslære.

Fru *Inga Boesen*: Sang og kvindeligt Haandarbeide i hele Børneskolen og Dansk i dens 3die Klasse.

Fru *Lily Schmidt Nielsen*: Pige-gymnastik i Børneskolen. Dansk, Regning og Skrivning i Børneskolens 4de Klasse, Fysik i dens 5te Klasse.

AFGANGSEXAMEN 1941

1. Behrend, Kurt. Engelsk. Orgelspil	6,59	mg?
2. Bertelsen, Chr. Engelsk. Orgelspil	6,19	mg?
3. Christensen, Mogens. Tysk	5,70	g ×
4. Heilmann, Peter. Engelsk. Orgelspil	6,33	mg?
5. Hessilt, Halfdan. Engelsk. Ikke Gymnastik.	6,65	mg?
6. Hjermov, Børge. Tysk. Orgelspil	7,14	mg
7. Høy-Jensen, Povl. Engelsk. Ikke Musik . . .	6,27	mg?
8. Jacobsen, Rasmus. Engelsk. Orgelspil	6,73	mg
9. Jensen, Asger Kirkegaard. Engelsk. Ikke Musik	7,05	mg
10. Jensen. Olav Helge. Engelsk	6,44	mg?
11. Johansen, Poul Børge. Tysk. (Fransk, over- ført fra anden Eksamen)	7,16	mg
12. Juhl, Erik. Engelsk	7,35	mg ×
13. Jørgensen, Svend Elmer. Engelsk. Orgelspil	6,52	mg?
14. Lauridsen, Axel Bitsch. Tysk	6,79	mg
15. Lund, Henning. Engelsk	5,95	g ×
16. Niclason, Daniel. Engelsk. Ikke Musik	6,97	mg
17. Nielsen, Vagn. Engelsk	6,89	mg
18. Nielsen, Svend Erik. Engelsk	6,76	mg
19. Nørregaard, Erik. Engelsk	7,27	mg ×
20. Olsen, Jens Svava. Engelsk	6,11	mg?
21. Pedersen, Oluf S. Tysk	6,81	mg
22. Poulsen, Charles Gyde. Engelsk. Orgelspil.	7,37	mg ×
23. Rasmussen, Knud. Engelsk. Ikke Musik . .	7,30	mg ×
24. Schmit, Gregers. Engelsk	6,16	mg?

REGNSKAB

$\frac{1}{1}$ — $\frac{31}{12}$ 1941.

	Indtægt Kr. Ø.	Udgift Kr. Ø.
Kassebeholdning pr. $\frac{31}{12}$ 1940.....	217 28	
Kontingenter	534 00	
Salg af Aarbøger	309 50	
46 Opkrævninger à 40 Øre.....	18 40	
Renter	7 77	
Repræsentation og Møder		69 50
Fremstilling af Jonstrupbogens 18. Bind		408 85
Administration og Redaktion		175 00
Tryksager m. m.		52 45
Porto, Gebyrer, Telefon.....		70 29
Kassebeholdning pr. $\frac{31}{12}$ 1941.....		310 86
	<u>1086 95</u>	<u>1086 95</u>

Ordruphøvei 24, Charlottenlund.

Wilh. Thomsen.

Ovenstaaende Regnskab har vi revideret og ikke fundet
Anledning til nogen Anmærkning.

Sierslev og Bredeløkke Skole, den 8. Januar 1942.

S. M. Waaben.

Hans Fr. Jensen.

JONSTRUPSAMFUNDETS BESTYRELSE

Førstelærer *Jørgen Hegelund*, Ulstrup pr. Gørlev (Formand).
Forhenværende Seminarielærer *Fr. Johansen*, R. af Dbg., Jon-
strup, Ballerup. Pensioneret Førstelærer *P. Andersen*, Tams-
borgvej 30, Hillerød. Skoleinspektør *Aug. Lerche*, Vigerslev
Allé, Valby. Kommunalærer *Wilh. Thomsen* (Sekretær), Or-
druphøvei 24, Charlottenlund, Telefon: Ordrup 2492.

Repræsentant for Seminarieeleverne er Seminarieelev *Knud
Larsen*, Jonstrup Statsseminarium, Ballerup.

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
Bekendtgørelse fra Bestyrelsen om Aarsmøde 1942.	2
Fædrelandssang af Otto Christiansen med Melodi af Viggo Bitsch	3
Steensens Jordefærd	5
Rudolph Benzons Afsked med Jonstrup	9
O. Kejser	24
Jonstrupsamfundets første Klub-Aften	25
Aaret paa Jonstrup Aug. 1940 til Aug. 1941.	26
Seminariets og Børneskolens Lærere	29
Afgangsexamen 1941	30
Regnskab ¹ / ₁ 1941 — ³¹ / ₁₂ 1941	31
Jonstrupsamfundets Bestyrelse	31